Gelenler, Gidenler!

İŞTE..
MAYIS İKRAMİYENİZ
8 NİSAN akşamına kadar açtıracağınız
150 Liralık bir hesapla GÖZTEPE'deki
APARTMAN DAİRESİ
Ayrıca, Para İkramiyelerini kazanabilirsiniz.
EMNİYET SANDIĞI
ESRP

otomobil...
apartman..
ev...
YILDA
16
ÇEKİLİŞ
Talih yolcuları
Mes'ut gününüzün
Saati yaklaştı.
BEDRİ KÖKTEN

SÜMERBANK

GRAFİKA
Çocuklarınız okuyor...
enerji sarfediyorlar
Onlara, kalorisi ve A, D vitamini bol
SANA yediriniz!
Sana
Kahvaltılık margarini.
Sana
NEBATI MARGARİN
S-112-a
UNİLEVER - İŞ TÜRK LTD. ŞTİ. (BAKIRKÖY)

Akbaba
siyasî mizah gazetesi

O Adam!..

Ben doğduğum gün o kavga ediyordu. Ben ihtiyarladım, o hâlâ kavga ediyor! Bir ömür böyle geçti: Sanatta kavga, cemiyette kavga, siyasette kavga ederek...

Tevfik Fikret, bütün sanat hayatını bağışladığı «Servet-i Fünun» a onun yüzünden geri dönmemiştir. Hürriyet aşkiyle atıldığı politikaya da onun yüzünden veda etti.

Yalnız nimetlerini sömürdüğü İttihat ve Terakkiye neler çektirdiğini, sağ olsaydı da Talât Paşadan dinleseydik.

Ama, Malta zindanında çile çekenlerden onun şahane sürgün hayatını hâlâ dinliyebilirsiniz!

Lozanda İsmet Paşaya neler çektirdiğine gelince... Hayır, bunu, C. H. P. Genel başkanına söyletmeğe imkân yoktur artık.

Fakat Atatürk'ün sesi - yıllara çarptıkça büyüyen akislerle - bunu Türk gençliğine haykırıyor:

1 — «Hilâfet bizden giderse, beş on milyonluk Türkiye devletinin âlem-i islâm içinde hiç ehemmiyeti kalmıyacağını, Avrupa siyaseti nazarında da, en küçük ve kıymetsiz bir hükûmet mevkiine düşeceğimizi anlıyabilmek için büyük bir dirayete lüzum yoktur. Hakikî milliyet hissini kalbinde duyan her Türk makam-ı hilâfete dört el ile sarılmalıdır».

Bunu diyen mübarek müslüman kimdir, bilir misiniz?.. Miting nutuklarından çımbızla kelime çekerek: «Dini politikaya karıştırıyorlar!.. İrtica hortluyor!.. İnkılâplar elden gidiyor!» diye yırtınan lâik baş yazar Hüseyin Cahit Yalçın!

2 — «Halk Fırkasının programı ve sözleri başkadır, tuttuğu yol başkadır. Halk Fırkasının demokratlığı dudaklarındadır.»

Bunu diyen hürriyet kahramanı kimdir, bilir misiniz?.. Şimdi Halk Partisi bayrağı altında savaşan Hüseyin Cahit Yalçın!

3 — «İsmet Paşa hükûmetinin memlekete arzettiği çirkin çehre, ihtirasat-ı şahsiye peşinde bu kadar esir olan zümamdarlar, millî bir fırka vücude getirmek, milleti temsil etmek iddiasına kalkamazlar!»

Ya bunu diyen İnönü ve C. H. P. düşmanı kimdir bilir misiniz?. Dün yedi kat yerin dibine batırdığı İsmet Paşayı bu gün yedi kat göğün üstüne çıkaran, Halk Partisinin Kars mebusu sayın Hüseyin Cahit Yalçın!

Nasıl?.. İmzamı atmadan evvel bir şey mi söylememi istiyorsunuz?.. Fakat, sevgili okuyucularım, benim bütün söyliyeceklerimi, şu dakikada siz, yumruklarınız öfkeyle sıkılmış, her cümlenin başında ve sonunda, boşluktaki bir hayalin suratına tükürerek haykırmıyor musunuz?

Yusuf Ziya ORTAÇ

TAKVİMDEN YAPRAKLAR:

Vilâyete Emanet

Neyse, ayrıldı da İstanbulda
Belediyeyle Emanet şimdi!
Bütün iş kaldı Şehir meclisine.
Oldu Allaha emanet şimdi!

Orhan Seyfi ORHON

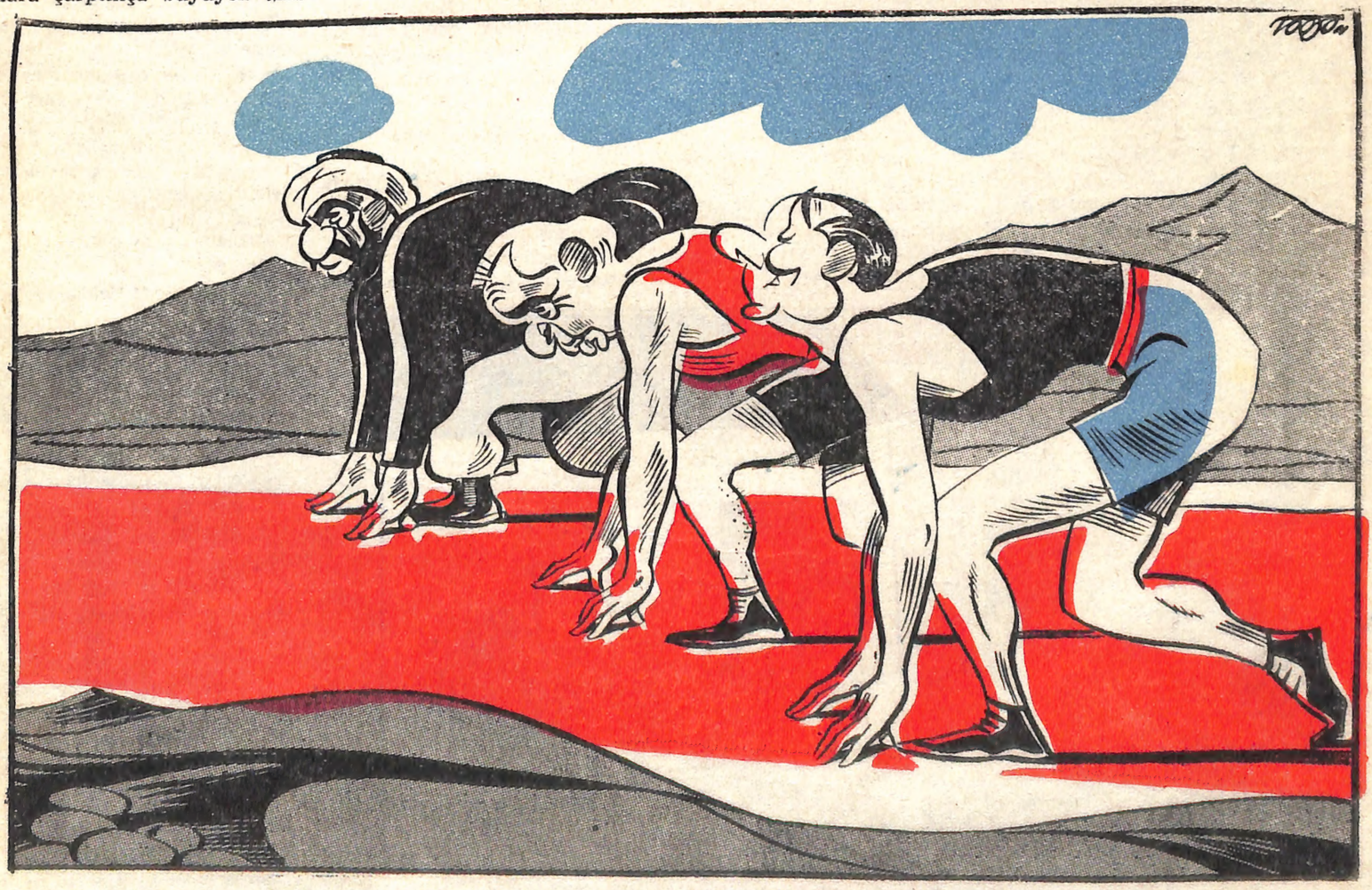

1954 SEÇİM YARIŞI BAŞLIYOR!..

(Togo)

KARAGÖZ

Yazan: AKBABACI

— 51 inci FASLIN DEVAMI —

Karakuş — Sinirlenme Karagöz Çelebi, Hacivat Çelebi şaka yapıyor! Bak, Hamdi Başara sinirlendi de ne oldu sanki! Demokrat Partiden istifa etti. Halk Partisinden de iltifat göremedi. Ortada kaldı. Şimdi kimin listesine girip nasıl meb'us olacak? Musâyı darılttı, İsâ'ya da kendini sevdiremedi. Vesselâm!

Karagöz — O, Hamdi Başar dediğin zat kim, burada mı?

Karakuş — Şu yan tarafta oturan esmer zat!

Karaköz — Neden istifa etti!

Karakuş — Sinirlendi!

Karagöz — Anladık onu amma, neye sinirlendi?

Karakuş — Arkadaşları Vekil oldular, o, olamadı da ondan?

Karagöz — Ay bu meb'uslukta bir de bu mu var?

Karakuş — Ne söylüyorsun, Karagöz Çelebi, her meb'usun yüreği: Ah, bir Vekil olsam! diye küt küt çarpar. Meb'uslar, âdeta Vekilliğe aş ererler!

Karagöz — Vekil olunca, çok mu para alırlar?

Karakuş — Parası çok değil!

Karagöz — Nesi var öyleyse!

Karakuş — Otomobili, gösterişi, itibarı, cakası!

Karagöz — Vekillere otomobil verirler, demek!

Karakuş — Elbet, otomobilsiz Vekil olur mu?

Karagöz — O, iyi yahu! Eğer çok kullanılmamışsa, Vekillikten ayrılınca satar, yine cebine su içinde beş altı bin lira kalır!

Karakuş — Yok öyle vermezler, iğreti verirler!

Karagöz — Ay, bu kadar yanıp tutuşmak, iğreti otomobil için mi?

Karakuş — Gösterişi, itibarı, cakası!

Karagöz — Derdi, belâsı yok mu?

Karakuş — O da var?

Karagöz — Demek, bütün bu meb'uslar hep Vekillik bekler!

Karakuş — Evet ama, içlerinde sabırlı olanlar da var!

Karagöz — Kim onlar?

Karakuş — Meselâ; şu bizim doktor Ethem Vassaf gibi! Meclisin açıldığı günden itibaren ha bugün, ha yarın, ha bugün, ha yarın diye dört yıl geçti. Niceleri Vekil oldu, o olmadı. Böyleyken ne istifa etti, ne de kimseye gücendi! Çok sıkılınca bir yolunu bulup iş zımnında Avrupaya seyahate gitti. Bu yakınlarda da Amerikadan geldi!

Karagöz — Amerikada ne yaptı?

Karakuş — Tetkik, metkik, falân filân! İş de gördü ha! Nice büyük adamlarla konuştu, ne resimler çektirdi. Nice güç davaların anahtarını bulup açtı?

Karagöz — Anahtarını mı?

Karakuş — Evet, anahtarını? Hele bir tane anahtar getirdi, gör sen, Karagöz Çelebi, nah, bir kulaç!

Karagöz — Onunla Vekilliğin kapısını açsın işte!

Karakuş — Belki de açardı ama, vakit kalmadı!

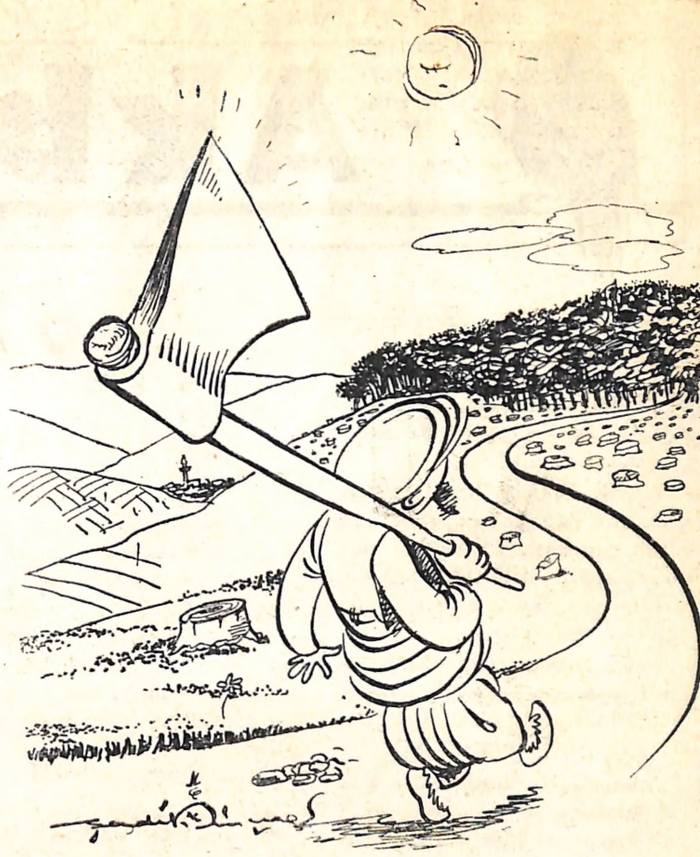

! . . . . (Şadi Dinçcağ)

Karagöz — Neden?

Karakuş — Meclis, martın on ikisinde dağılacak!

Karagöz — Bir daha toplanmıyacak mı?

Karakuş — Toplanmaz olur mu? Toplanacak ama, yeniden meb'us seçilenler gelecek!

Karagöz — O seçilmiş ya işte!

Karakuş — O dört sene içindi bitti!

Karagöz — Vekil olsa, yerinde kalır mıydı?

Karakuş — Hayır, o da meb'uslukla beraber gider!

Karagöz — Vekil olacağına, gezip tozduğuna daha iyi etmi öyleyse! Gördükleri yanına kâ kaldı!

Karakuş — Orası öyle!

Karagöz — Bütün meb'usla böyle seyahatlere giderler mi?

Karakuş — Hepsi değil, işi uy duran!

Karagöz — Asıl bunu becer meli, Vekillikten ne çıkar? Ş delikanlı kim?

Karakuş — Hangisi?

Karagöz — Tâ arka sırada kendi kendine bir şeyler yazı çiziyor!

Karakuş — Şu mu?

Karagöz — Evet!

Karakuş — O delikanlı değil bayan!

Karagöz — Uzaktan pek ayır edilmiyor. Adı ne?

Karakuş — Tezer Taşkıran!

Karagöz — Taşkıran mı de din?

Karakuş — Evet!

Karagöz — Ne acayip lâkap bu yahu! Ferhad mı yani?

Karakuş — Ferhad değil, ama siyasette, ilim ve irfanda nicelerine taş çıkarır! Nasıl oluyor da tanımıyorsun, rahmetli Ağaoğlunun kızı!

Karagöz — Ha, şu Tezer, şimdi tanıdım! Benim, Ağaoğluna gittiğim zamanlarda o, şu kadar cık, karayağız bir çocuktu. Rahmetli, bu hepsinden yaman olacak, derdi. Oldu demek!

Karakuş — Hem de ne oldu!

Karagöz — O hangi taraftan?

Karakuş — İkisi ortası!

Karagöz — İkisi ortası ne demek? Bitaraf mı yani?

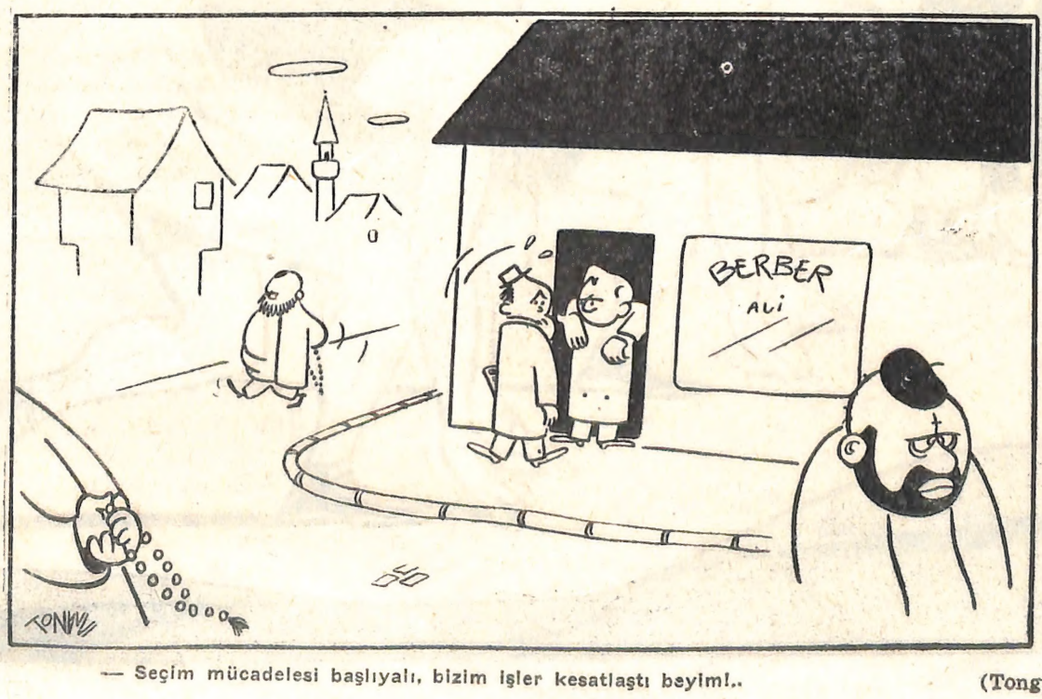

— Seçim mücadelesi başlıyalı, bizim işler kesatlaştı beyim!.. (Tonguç)

ğil, ikisi ortası! Ne Halk Partisini tastamam kabul ediyor, ne Demokrat Partiyi! Sonra da ne Halk Partisine tastamam aleyhtar, ne Demokrat Partiye!

Karagöz — Neden böyle?

Karakuş — Bir tarafta eski dostları, parti arkadaşları var, öbür tarafta akraba ve taallûkatı! O da bu yolu tuttu!

Karagöz — Onun bir ablası da vardı, o ne oldu?

Karakuş — Bir kâfiri imana getirip evlendi!

Karagöz — Afferin öyleyse! Meb'us değil mi?

Karakuş — Meb'usluğu ne yapsın? İşi, gücü başından aşkın!

Karagöz — İşi ne?

Karakuş — Avukatlık ama, senin bildiğin avukatlardan değil! Bir yazıhanesi burada, bir yazıhanesi Londrada! Dünya meselelerini halleden avukatlardan!

Karagöz — İyi öyleyse! Kardeşi de arasıra ortaya iyi, çetin meseleler çıkarıyor . Onları da halleder!.

Karakuş — En çetini evlenmesiydi!

Karagöz — Neye?

Karakuş — Sebebi çok! Bir tanesi aile razı değildi. Bunu hallettikten sonra murat etse, yeryüzünde halledilmiyecek mesele bırakmaz.

Karagöz — Bir tane var!

Karakuş — Hangisi?

Karagöz — **(Uzaktan gelen Hacivadı göstererek)** şu bizim meselemiz! İnşallah şuradan çıkalım, ben onu halledeceğim!

— Arkası gelecek sayıya —

AKBABACI

MUHİTLER, ÇOCUKLAR, OYUNLAR... (Ferruh Doğan)

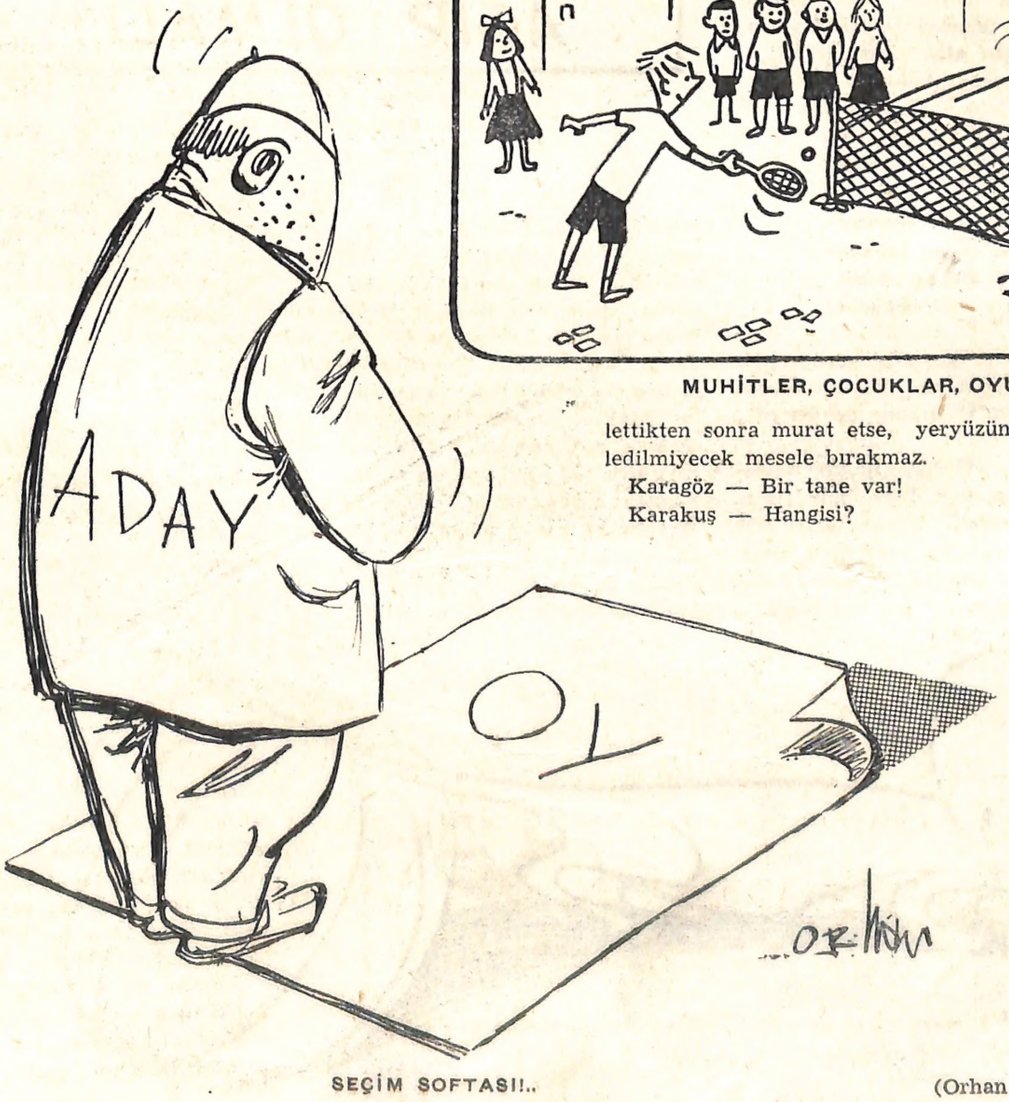

SEÇİM SOFTASI!.. (Orhan Enez)

○

SU!

Meclis reis vekillerinden sevimli Muzaffer Kurbanoğlu, seçim bölgesine giderken İstanbul'a uğradı ve bir otele indi. İlle de banyolu oda diye tutturdu. Buldular. Lâkin Kurbanoğlu az sonra yeri göğü birbirine kattı:

— Ne rezalet bu? Su yok!

Otelci ellerini uğurturdu:

— Ne yapalım paşam? Banyolu oda dediniz, verdik. Banyoda su da istiyorsanız o zaman Sular idaresine başvurun!..

SEÇİM ŞAKŞAKÇILIK BÜROSU

Akbaba, milletvekili adaylarının propagandalarına geniş yer ayırmağa devam ediyor. Hangi partiden olursa olsun, ister bizim partiden, ister sizin partiden, ister kokteyl partiden, bütün adayların propagandalarına, radyolarımızda yapıldığı gibi eşit ve çeşit çeşit muamele yapılacaktır. Haydi hayırlısı!..

ESKİ Bakanlardan, yeni meb'us adaylarından Nuri Özsan, bütün ev halkını çeşitli bahanelerle, kimini sinemaya, tiyatroya, kimisini komşuya göndermiş, kendisi apartımanda yalnız kalmıştı.

Nuri Özsan, boy aynasının karşısında seçmenlerine vereceği nutkunun provasını yapıyordu. Anahtar deliğinden gözetleyen muhabirimiz, gördüklerini, duyduklarını aynen bildiriyor. Günahı, vebali, Ankara muhabirimizin boynuna...

«Nuri Özsan, takma tebessümü ile boy aynasının karşısına geçti. Kendi kendine «aynalara sığmıyorum» diye mırıldandı. Konuşmağa başlamadan evvel, tam bir Bakan ölçüsünde öksürerek, yarım dakika gırtlak âyarı yaptı.

Ancak uğurlama, karşılama törenlerinde, bir de seçimden seçime köylere gidildiği zaman yapıldığı gibi, doksan derece eğildi. İçinden «eskisi kadar eğilmeme âdeta göbeğim mâni oluyor» diye geçirdi.

(NOT: Muhabirimiz, X şuaneşreden gözlerile insanın içinden geçenleri de okur.)

Kolu, havada yarım daire çizdi. Ve sıkı bir seçim nutku çekmeğe başladı:

— Vatandaşlar! Eğer geçen seferki gibi, dalgaya gelip bu sefer de beni seçerseniz memleketi Tekelden idare edeceğime söz veririm. Tek şef, tek sistem, tek idare zamanında «tek elin sesi çıkmaz» derlerdi. Tekel Bakanlığım zamanında, tek elden de pekâlâ güzel nağmeler çıkabileceğini ispat ettim. Bu sefer de seçilirsem, bütün gayretimle memleketi imar etmeğe çalışacağım. Memleketi imara, evvelâ kendimi imardan başlıyacağım. Geçen seferki Bakanlığım sırasında, Emlâk Bankasının vatandaşı mülk sahibi etmek isteyen kredilerine dayanıp güvenerek yalnız bir tek apartıman yaptırabilmiştim. Bütün gayretime rağmen, daha fazlasını yaptıramadığım için seçmenlerime karşı mahçubum. Hepinizden af dilerim, özür dilerim. Ama bu sefer, bütün Ankaranın üstüne bir dam örtüp, hükûmet merkezini tek bir apartıman haline getireceğim. Bu apartımanda isterseniz ben oturayım, isterseniz siz oturmayın. Bunda tamamı ile serbest ve hürsünüz!

HUKUK DEVLETİ KURACAGIZ.

Şehrin meşhur lokantalarının birinin kapısına aşağıdaki manzum seçim afişi asılmıştı:

Ne inceden kabadan
Hem hırka, hem abadan
Bir kere meb'us olsun
Görün Yavuz Abadan!

★

Adım Yavuz Abadan
Meb'us olsam cabadan
Ölürüm de ayrılmam
Miras çünkü babadan!

Bu enteresan afişi görünce, lokantaya daldım. Yavuz Abadan propaganda nutkuna devam ediyordu:

— Vatandaşlar! Hukuk devleti demek, hak, mak, hukuk mukuk demektir. Böyle olunca kırk dokuz kiloluk bir meb'usla benim gibi, iki yüz kırk dokuz kiloluk bir meb'usun bir tutulmasının hukuk prensiplerine aykırı olacağı açık bir hakikattir. Ben, bir hukukçu olarak size hakikatleri gösteriyorum. Geçen sefer seçilemediğim için üzüntüden iki yüz elli gram zayıfladım. Bu sefer de seçilemezsem, kaybım, yarım kilo olacaktır. Bu gidişle, her yeni seçimde kaybedersem, zayıflaya, zayıflaya beş yüz sene sonra tamamen kaybolacağım. Kabul edersiniz ki, benim sıkletimde bir adamın kaybı, zayiattandır. Düşünün! Benim gibi bir evlâtı vatan kaç senede meydana gelir!... Geçen seferki gibi, dalgınlığa gelip, altmış kiloluk Hasan Polatkanı seçmiyeceğinizi umarım. Eğer beni seçerseniz, bütün antidemokratik kanunları değiştireceğime ağırlığım üzerine söz veririm.

Mecliste, meb'uslara, kilolarına göre söz hakkı tanınması için kanun teklif edeceğim. Herkes ağırlığınca konuşmalıdır Eğer bu teklifim kabul edilirse, beni susturmak mümkün olamıyacağı için, öyle üç buçuk kiloluk meb'uslara söz düşmiyecektir.

Mebus okkalı gerek,
Her gün yemeli börek,
Düğmeleri kopmalı,
Dar gelmelidir yelek! (Suat Yalaz)

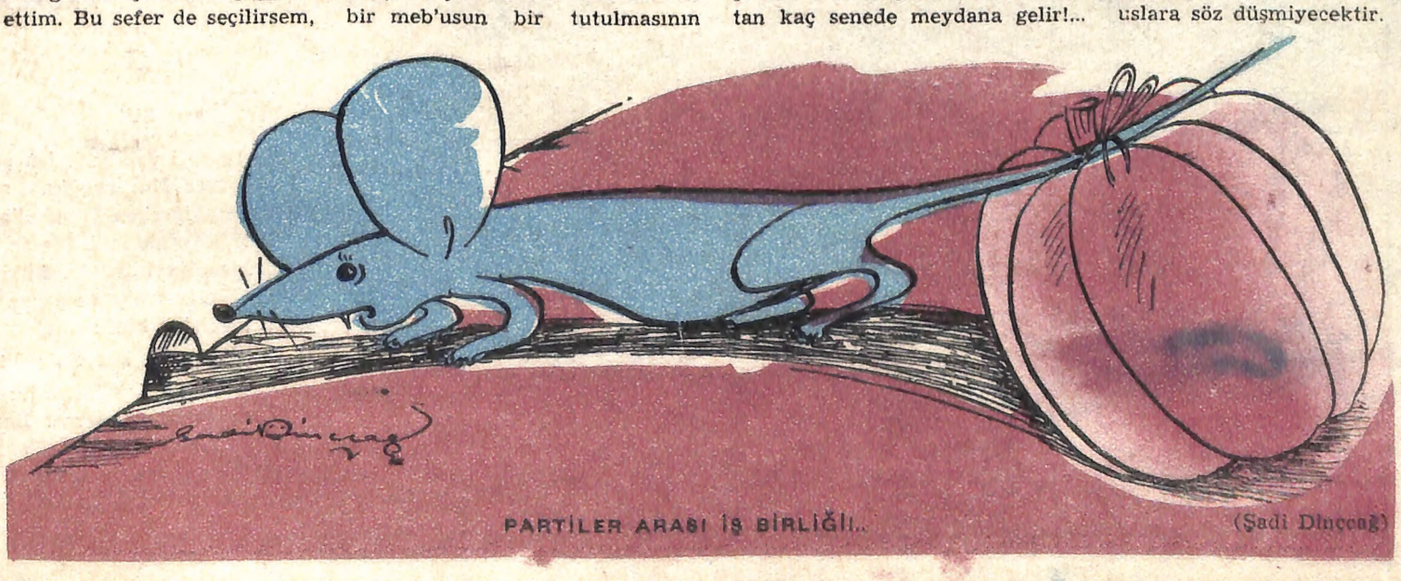

PARTİLER ARASI İŞ BİRLİĞİ.. (Şadi Dinçağ)

GÜNÜN FIKRALARI

NE OLUR?

Ankara trenine binmişlerdi. Adam, ürkek ürkek etrafına bakınıp duruyordu. Memur, şüphelendi ve yaklaştı. Yolcu hemen rica etti:

— Kuzum kondüktör efendi, ne olur bizim kompartimana birkaç yolcu daha alın da karımla yalnız kalmıyayım!..

REKOR

Hâkim şahide sordu:

— Bu adam iki el ateş etmiş. Sen de duymuşsun. Aranızda ne kadar mesafe vardı?

— Birincisinde on metre kadar, hâkim bey...

— Ya ikincisinde?

— E, her halde yüz metre filândı...

İSTİKBAL

Halit Sarıkaya, bermutat namzetliğini koymuş, adaylığını ilân etmişti. Arkadaşları:

— Seni Cumhurbaşkanı yapsalar memnun olur musun? diye sordular.

— Vallahi olmam, dedi.

— Amma yaptın ha...

— Tabii olmam birader. Milletvekili olunca ne de olsa ilerisi için ümit var. Ama Cumhurbaşkanlığında istikbal yok ki...

YOKMUŞ Kİ...

Parkotelde, Doğan Nadi, nefret ettiği beğlik münakaşalardan birine daldı ve karşısındaki hanıma sordu:

— Siz hiç kadınlardan çıkmış dahi gördünüz mü?

Hanım, kibar kibar cevap verdi:

— Görmedim. Çünkü kadınları dâhi yapacak karıları yoktur...

CENNETTEN GELEN

Annesi ona bir kardeş doğurmuştu. Çocuk baktı baktı ve:

— Anne, dedi, şimdi bu cennetten mi geldi?

— Evet yavrum...

— Belli anne, muhakkak koğmuşlardır...

ÜST KAT

Karakolda serserinin birine sordular:

— Nerede oturuyorsun ulan?

— Nereyi boş bulursam...

Memur ötekine sordu:

— Ya sen?

— Biz komşuyuz ağabey!..

TABİİ ŞEKİLDE

Güzellik kraliçesi olmuştu. Toy gazeteci soruyordu:

— Nerede doğdunuz?

— Kahire'de...

— Ya?... Amma tuhaf. Nasıl oldu bu?

Kız ciddi ciddi izah etti:

— Tabii şekilde.

Üç Turist!

TURİZM modasına uymak isteyen bir İngiliz, bir Fransız, bir de Türk üç arkadaş, kafa kafaya verdiler. Bir seyahat planı tasarladılar. İngiliz, «Kutuplara gidelim, orada kimse bize karışmaz» dedi. Fransız «Merih'e seyahat edelim. Çok orijinal olur» dedi. Türk ise «Öbür dünyaya gidelim» tavsiyesinde bulundu. Arkadaşları sebebini sordu. Türk «çünkü, dedi, bana yüz liralık döviz verirler. Eh, bununla da ancak öbür dünyaya gidilebilir.»

Fransızla İngiliz, Türk arkadaşlarına hak verdiler. Bu suretle üç kafadar öbür dünyanın yolunu tuttular. Üç turist evvelâ Cennete girdiler. Cennette huri ve gilmanlar arasında gayet rahat ve âsûde günler geçirdikten sonra, nasıl olsa, günün birinde buraya geleceklerini düşünerek, tekrar dünyaya dönmeğe karar verdiler.

Dünyadan ilk defa gelen bu üç seyyaha bir cemile olmak üzere bir huri yanlarına geldi:

— Baylar, dedi, ziyaretinizden çok memnun olduk. Size, her birinize dünyada en fazla ihtiyacınız olan üç şeyi almanıza, buradan dünyaya götürmenize müsaade edilmiştir. Buyrun, istediğiniz üç şeyi alınız.

İngiliz, alacağı üç şeyi seçmek için üç gün düşündükten sonra:

— Pipo, viski ve London Times dedi.

Kendisine, piposunu, viskisini ve gazetesini verdiler.

Fransız, iki üç dakika düşündükten sonra:

— Evvelâ şarap, sonra bir kadın, sonra da bir metres, dedi.

Türk ise hiç düşünmeden:

— Altı vesikalık fotoğraf, bir istida pulu, bir de iyi hal kâğıdı, dedi.

ŞEYTAN

ALO.. ALO.. Burası Akbaba Radyosu!

Dalga uzunluğu. Kimbilir kaç metre

(Dalga dalga)

S. O. S ! . .

8.28 Gün aydın sevgili dinleyiciler. Bugün de hapı yuttunuz.

8.50 Açılış ve programsızlık

9.30 (Sabah dokuzdan akşam dokuza, bitmezse ertesi gün dokuza kadar, partiler den meb'us adayı gösterilmiyeceklerin canına okunacak mevlid). Bütün radyolar, gramofonlar ve telefonlarda birden yayınlanacaktır. Dinlememenin imkânı, ihtimali yok.

10.30 Haberler (İstanbul, Ankara, İzmir radyolarından hep bir ağızdan ve hep beraber küme haberleri).

11.00 Haftanın siyasî dalaveresi: Söyleyene bakma, söyletene bak. Aldığın paraya bakma, okuduğun kâğıda bak. (Veya yediğin naneye bak.)

11.40 Radyo küme faslı: İstese - niz de, istemeseniz de mecburi dinletiriz.

12.30 İki dakika öksürük.

13 Mazeretleri dolayısile gelemeyen Fatma Fettan'ın yerine, mazereti dolayısile gelen Hatçe Feşmekân'dan bir şarkı.

14.20 Tekrar haberler. (Bağırta, bağırta dinletiriz.)

15 Şehirden kısa haberler (bir saat)

15.40 Kısa şehir haberleri (iki saat)

16 Küçük şehir haberleri (üç saat)

16.30 (Ufak tefek şehir haberleri ve minnacık şehir haberleri (beş saat elli dokuz dakika).

17 Çiftçinin saati: Al traktörü, ver oyu.

17.40 Dinî ve ahlâkî müsahabe (Arap şivesi ve tecvit üzere, fakat türkçe). Gusül apdestinden evvel ne yapılır?

18.00 Gırtlak âyarı, aksırık, öksürük (müddeti belli değil).

19.05 Temsil: Temsilde hata olmaz. Yazan, çizen, düzen, bozan, gedikli radyo temsilcisi Ekrem Reşit Rey.

20.15 Dinleyicilerin istemedikleri şarkılar, beğenmedikleri melodiler. (Günde kırk defa çalınır.)

21.00 Çocuk saati. Temsil: Anam babamı nasıl kaçırdı. Açıkgöz çocuklar, yuva okulu öğrencileri tarafından.

21.40 Hafif batı, ağır doğu musikisi isteksizlikleri.

22 Öhö, öhö... Ve hapşu...

22.40 İki saat saz akordu.

23 Yarınki programsızlık.

24 Çok şükür, siz de kurtuldunuz, biz de, cümleye geç miş olsun...

BİR KUDUZ

— Allo... Allo... Burası dalga dalga, Akbaba Radyosu. Kendine güvenen dinlesin. Haberlerimizi atmağa başlıyoruz.

Dün, bir parti mitingi sırasında kuduran bir adam, bir çok vatandaşa saldırdıktan, iki genç kızı igfal, dört evli kadına tecavüz ve yedi haneyi perişan ettikten sonra, şehri azgın bir manda gibi dolaşmağa başlamıştır. Önüne çıkanlara saldıran adam, şehrin nakil vasıtalarına da taarruza kalkıştığından artık, odunsuzluk, kömürsüzlük veya bozuk süt gibi ana dâvalarımızdan biri haline gelmiş, polise müracaat mecburiyeti hâsıl olmuştur. Fedakâr polis ekipimiz, kuduz adamı saatlerce takipten sonra, onbir yaşında bir genç kızla birlikte sinema locasında film çevirmekte - lerken, kulağından ve burnundan yakalamağa muvaffak olmuştur. Etrafından yapılan yardım ve atılan iple yere yıkılan kuduz, hastahaneye kaldırılmış, yapılan muayenesi sonunda adamın kuduz olmadığı, ancak bağlı bulunduğu partiden dört yıllık ümitlerine rağmen meb'us adayı gösterilmediği için yeise kapılarak küçük bir asabi buhran geçirerek, hızını alamadığı memnuniyetle anlaşılmıştır.

YILLIK FAALİYET

— Burası Akbaba Radyosu. Atışa devam...

Belediye daimî komisyonunun geçen yıla ait faaliyeti tesbit edilmiştir. Belediye daimî komisyonu tarafından, 1953 yılına ait 2639 evrak tetkik edilmeden, 1308 evrak tetkik edilir gibi yapılarak, 8104 evrak az tetkik edilerek, 1307 evrak da tetkike vakit kalmadan karara bağlanmıştır.

Bundan başka, belediye daimî komisyonu, geçen yıl zarfında, 38445 fincan kahve, 49570 bardak çay ve 89014 paket muhtelif sigara içmek suretile Tekel İdaresine hizmet etmiş ve sayıya gelmiyecek kadar da kelime sarfederek, eski yıllara nazaran yeni bir faaliyet rekoru tesis etmiştir.

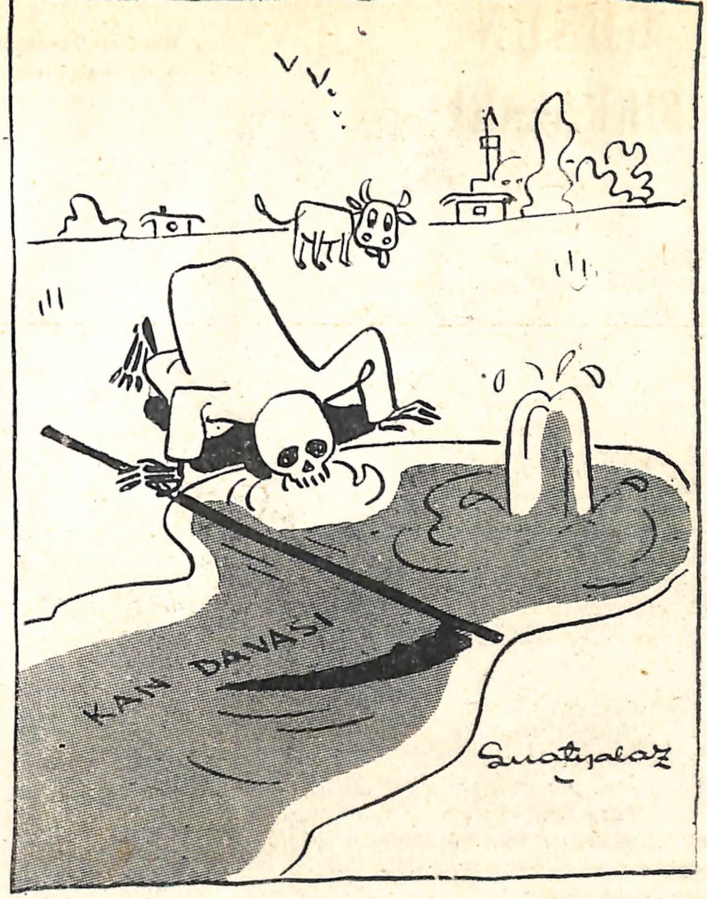

Anadolu Manzaralarından :
KAYNAK!.. (Suat Yalaz)

Dün...

Bugün!..

(Tonguç)

Emekli Sandığı

Bir sayın general, geçenlerde, bir partinin meydan propagandasında şöyle konuşmuş:

«— Vatandaşlar! Askerî vazifemi şerefle ifa ettim. Artık askerî hizmet yapamıyacak bir yaşta bulunduğumdan emekliye ayrıldım. Bu sebeple şimdi de mebus olarak hizmetinize gireceğim.»

Sayın general, bu sözlerile memleketimizde bir inanış anlatmış bulunuyorlar. Bakarsınız bir söylevci:

— Kırk beş sene valilikten sonra genç yaşımda beni emekliye ayırdılar. Bir meb'us olayım da onlara göstereyim, diye konuşur.

Başka biri:

— Emekliye ayırdılar ama, pekâlâ, beni meb'us yaparsanız, tecrübelerimden faydalanabilirsiniz, der.

Ne yazık ki, şunu öğrenemediler. Sayın baylar! Gideceğiniz yer Millet Meclisidir, emekli sandığı değil, eski kıymetler müzesi veya antikacı dükkânı hiç değil!

İŞLEYEN DEMİR...

Bay Murad'ın kaynanası hastalanmıştı. Eve doktor çağırdılar. Doktor muayeneden sonra:

— Bir şeyi yok, dedi, yalnız dili biraz paslı!..

Bunun üzerine bay Murat:

— Katiyen olamaz, dedi, çünkü daima işlediği için pas tutmaz!

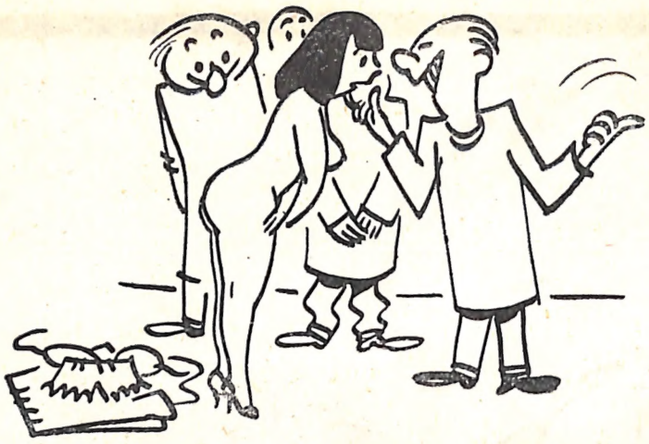

Bir de doktor görsün!

BİLMEM size, sevimli Perihan'dan bahsettim mi? Halide Pişkin valdemizin bir tâbiri vardır ama, burada yazamam. Yalnız mânası aşağı yukarı şu: Erkek görünce her yanı ses haline geçen kızlardandır... Hoş kızdr. Başta Şefik olmak üzere, elbet onun da kendine göre maceraları var. Şimdi artık herşeyden elini eteğini çekmiş, işine, gücüne «vakf-ı nefs» etmiştir. İşi gücü de malûm: bankacılık... Yo, o kadar mühim değil, yani hususî bir bankanın sened servisinde memurluk...

Perihan, Allah için hoş kızdır. Gülümseyince gözleri kayboluverir âdeta. Bu şirin tebessüm karşısında erkeklerin dizlerinin bağı çözülüverir. Eh, beli ince, kalçaları dolgun, endamı gayet düzgün dür. Hani şöyle bir salınıp yürüdü müydü, sokaktan geçenlere baş çevirtir.

Kız uslandı, akıllandı ya... Talihi açıldı bu sefer... Ama ters tarafından. Bakın ne oldu. Yalnız daha önce şurasını açıklıyayım: Perihan, öyle bazı son moda yerli filim yıldızlarımız gibi, her kese dudaklarını uzatanlardan değildir ha...

Şimdi olanı anlatayım. Geçen gün, vebali söyliyenin boynuna, gûya kendisine evlenme teklif eden paralı bir gençle aklı meşgul olduğu için, bankanın mermer merdivenlerinden teker meker yuvarlanmış. Zavallı kızın yuvarlak kısımlarından bazı mahrem noktalar o kadar fena zedelenmiş, öyle harab olmuştu ki, ancak iki arkadaşiyle bir hademe, onu yerinden kaldırıp doğrultabilmişlerdi. Fakat Perihan'cığın yerinde durabilecek hâli kaldı mıydı ya? Bakmışlar olacak gibi değil, bir otomobile koyup, doğru en yakın doktora. İnleye sıklaya, muayene haneden içeri girmiş. Sonrası şöyle:

Doktor sordu:

— Ne oldunuz?

— Kaza oldu. Merdivenden düştüm. Her yanım, bilhassa bazı nahiyelerim pek ağrıyor. Ayak ta duracak halde değilim...

— Öyleyse yatın şuraya... Soyunun güzelce, sizi bir muayene edeyim...

— Nasıl soyunayım!..

— Basbayağı... Çıplak...

Perihan kaşlarını çattı:

— Siz deli misiniz? Ben sizin gibi yakışıklı bir adamın karşısında soyunamam. Birkaç doktor olsanız neyse...

Adamcağız baktı ki yapacak bir şey yok:

— Öyleyse ben de sizi muayene edemem! dedi. Lütfen bir has taheneye başvurun, sizi klinikte muayene ve tedavi etsinler...

Perihan hırsla çıktı. Allahtan, araba aşağıda bekliyordu. Atladığı gibi doğru hastahane... İçeri girdi. Odaların kapılarına baka baka yürüdü. Birinde «Sıhhi Heyet» levhası görünce mecalsiz bir vuruşla kapıyı tıkırdattı. Cevap beklemeden girdi. İçerisi daha yeni boyanmıştı. «Şu hastahaneler ne kadar temiz oluyor vallahi» diye düşündü içinden.

Odada beyaz gömlekler gitmiş üç adam, ayakta konuşuyorlardı. Biri, Perihan'a döndü:

— Bir emriniz mi var efendim? dedi.

— Merdivenden düştüm efendim. Pek berbat bir haldeyim... dedi kızcağız. Sonra hemen soyunmağa başladı. İyice soyunduktan sonra:

— İşte şurası, bir de şuramda var. Hele kalçalarımdaki yaralar...

Üçü de kızı dikkatle gözden geçirdiler. Birbirlerine baktılar. Bir tanesi tekrar eğildi:

— Acıyor mu çok? diye sorarak, Perihan'ın kalçasını oğuşturdu. Hattâ kızı bağırtacak kadar sıktı. Sonra tekrar, muhtelif ezikleri eliyle oğaladı, masaj yaptı. Ötekiler de bir tuhaf olmuşlardı. Perihan tekrar giyinirken, onu en dikkatle muayene eden:

— Teşekkür ederiz, dedi, cidden güzelsiniz. Yazık. Epey de canınız yanıyor...

— Bilmezsiniz doktor, ne kadar ağrıyor...

— Hayır, işte onu söyliyecektim. Bir de bu sırada dördüncü odaya gidin. Burası yeni boyandığı için, doktorlar şimdi orada muayene ediyorlar hastalarını... Biz... Biz odaları boyuyoruz, boya ustalarıyız....

— Hikâyeci —

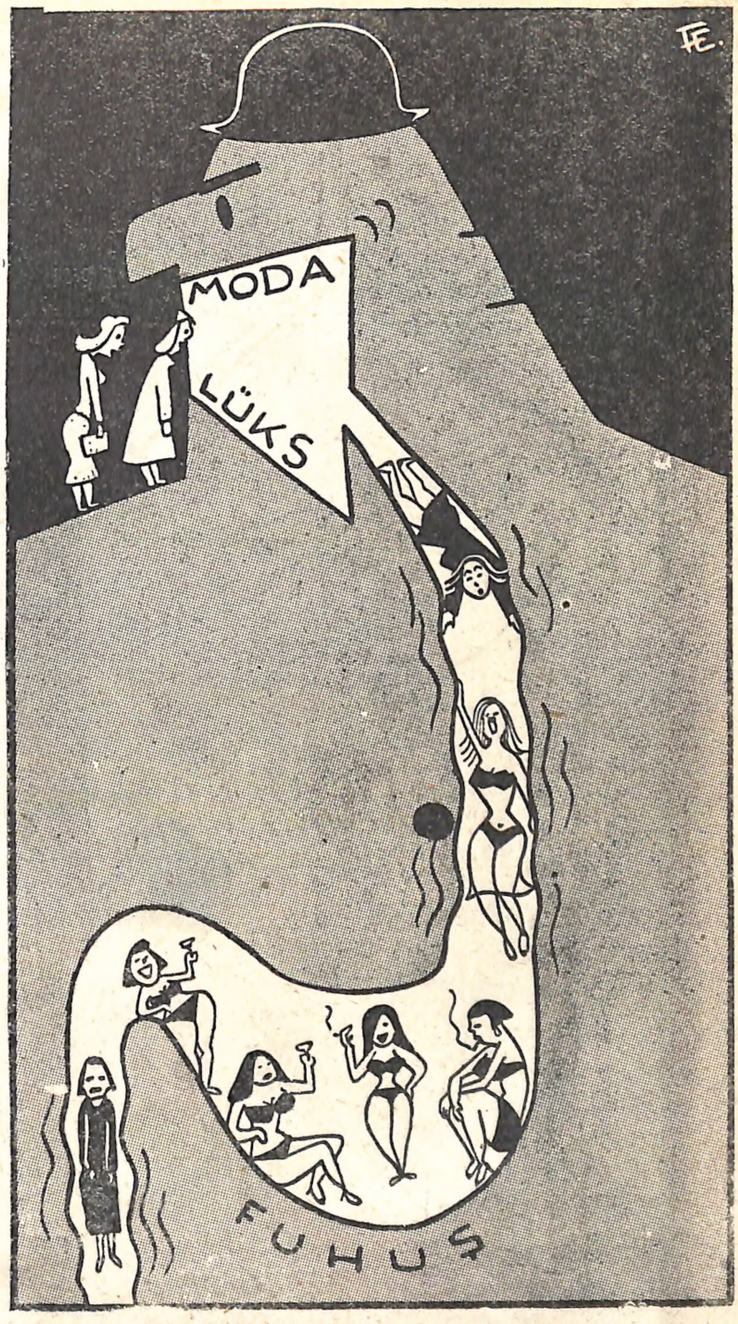

SİNDİRİM SİSTEMİ!.. (Hazım cihazı)

(Ferruh Doğan)

SÖZ DİNLEMEMEK!.

Karı koca kavgalarından biri. Kadın barbar bağırıyor:

— Annem rahmetli bana söylediydi zaten bu adama varma diye...

Adam dişlerini gıcırdattı:

— Ah, ne iyi kaynanaymış o da kadrini bilememişim meğer...

ÇİRKİN

Çirkin fakat çok zengin bir adam olan M... bir genç kıza talipti:

Annesi M.. yi kızına göstererek sordu:

— Bu adamla gözü kapalı evlenebilir misin?.

Kızı cevap verdi:

— Amma, evlendikten sonra da açmamalı!.

GİZLİ PENCERE

Yeni apartıman kiralamak istiyen müşteri ile kapıcı konuşuyorlar:

Kiracı — Peki, bu gizli pencere ne?

Kapıcı — Kapıyı çalanın kim olduğunu, görünmeden gözetlemek için!

Kiracı — Haydi canım, haydi... Biz alacaklı geldiğini kapıyı çalışından anlarız.

SEÇİM DENİZİNDE

Bir Nisan balığı

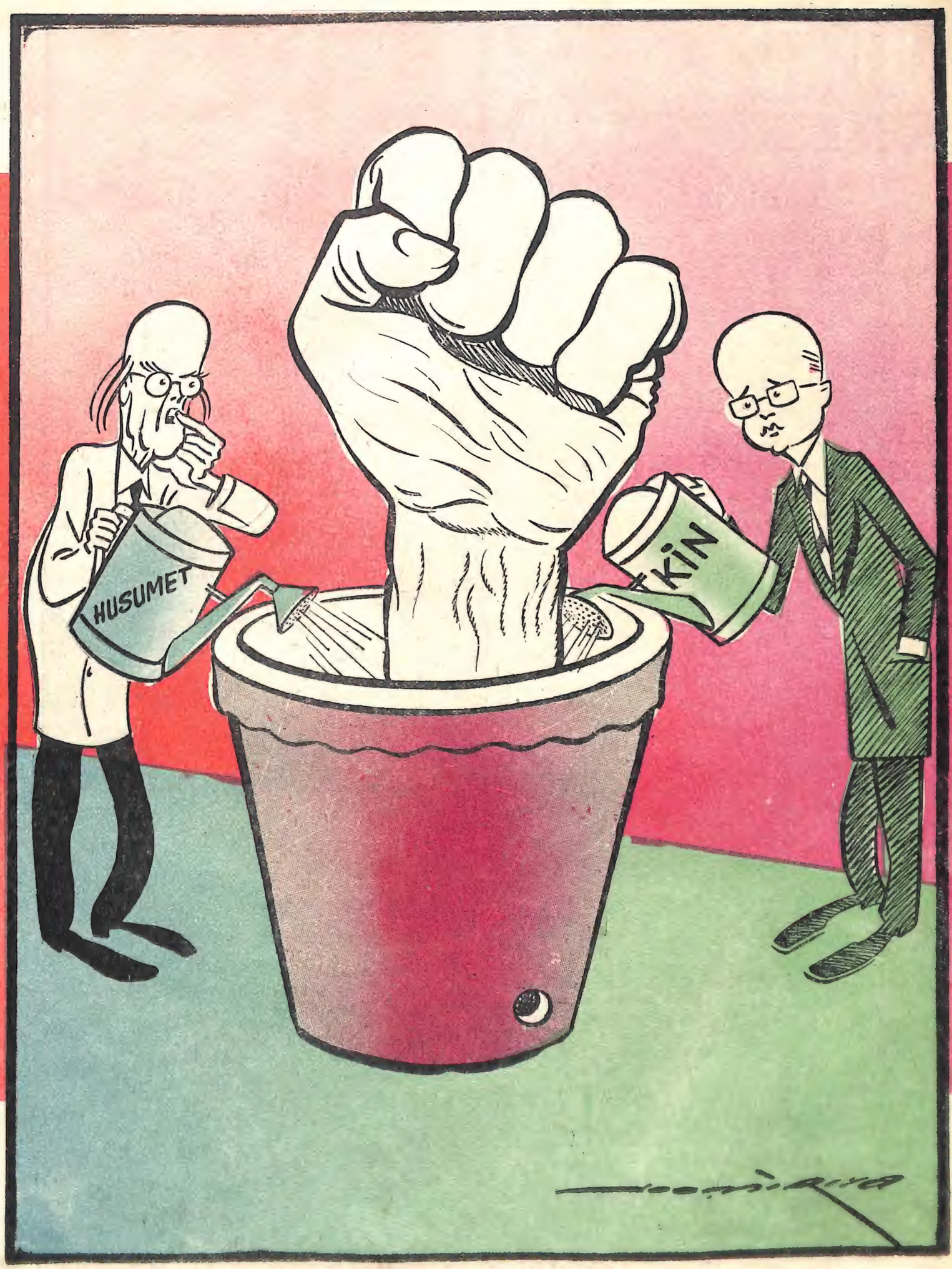

— Çok şükür emeklerimizin mahsulünü gördük!.

Yanıklar

YATSI namazından sonra Necati Bey, eski usul üzere sırtına üç, dört yumruk yiyerek güvey girmişti. Gelin odasında vacip olan iki rekât zifaf namazını kılarken, ardında gelin hanımla yenge hanım ayakta durmuşlar, kollarını kavuşturmuşlar, Allaha mütevekkil olmuşlardı. Necati, ikinci rükûa varırken, başından aşağı seccadenin üzerine pıt diye bir şey düştü. Eski usul, güvey girenlerce bu düşen şey malûmdur. Gelin tarafından güveyin başına atılan bir para. Mânası, bir paraya bir köle aldım, demektir. Hattâ koltuk merasimi esnasında birbirinin ayağına basmak da usuldendir. Hangisi evvel basarsa, onun sözü üstün olurmuş.

Necati, bu usulleri biliyordu. Koltuk merasimi esnasında nasırına bastırmamak için ayağını tetik aldıysa da başına bir parayı atan eli tutmak esnayi ibadette mümkün olamazdı. Yalnız, namazını bozmamak için kahkahasını tutabildi. Fakat gülümsemekten de kendini alamadı. Nihayet selâm verdi ve babı hacette mutlak kabul edileceğine imanı olanların ısmarlama dualarını da unutmadı. Artık gelin, güvey askı altında oturmuşlardı.

Gelin, hicabından gûya önüne bakıyordu. Halbuki kimse farkına varmadan duvağının altından güveyi inceden inceye gözden geçiriyordu. Güvey ise nereden söze başlayacağını düşünüyordu. Nihayet yüzünü kızartarak dedi ki:

— Bugün hava pek sıcaktı.

— Evet.

— Müsaade ederseniz duvağınızı açayım.

Gelin tenbihlidir. Sıkısıkı duvağını tutmuş açtırmaz. Zaten güvey de tenbihlidir. Koynundaki yüzgörümlüğünü vermeden duvağı açmıyacaktır. Sıkılarak takdim eder:

— Size lâyık değil ama... Lûtfen kabul buyurulursa...

Duvak açıldı. Taze, güzel bir çehre; ikisi de birbirine münasip. Fakat söz bulamayıp ikide birde sükût etmeleri münasebetsiz.

Yine söze güvey başladı:

— İsminiz?

Gelin tebessüm ederek cevap verdi:

— Biliyorsunuz ya.

— Olsun. Âdet yerini bulsun diye soruyorum.

— Makbule.

— Teşekkür ederim.

— Şimdi müsaade ederseniz ben size bir şey soracağım.

— Buyurunuz.

— Malûm ya, biz, ebeveynimizin arzu ve ısrarları üzerine birbirimizle evlenmeğe razı olduk. Nikâhımız kıyılmazdan evvel ben ne şartla size varacağımı bildirmiş, siz de kabul etmiştiniz. Bu şartıma ölünceye kadar riayet edeceğinize tekrar söz veriyor musunuz?

— (İçini çekerek) Evet. Madem ki ikimizin de gönlünde birer arslan yatıyor, onların hâtırasına, onların aşkına hürmet etmeğe ikimiz de mecburuz. Âlem nazarında evlenmiş olduğumuz halde hücrei zifafın bekâretini daima muhafaza ederek aramızda kardeş gibi yaşayacağımızı tekrar size vadederim.

— Teşekkür ederim. Hiç bir sebep, beni azmimden çevirmiyecektir. Eğer, siz de metanetinizi muhafaza ederseniz...

— O, buna hiç şüphe etmeyiniz.

— O halde müsterih olarak...

— Evet, evet. Ben eminim ki, sevki tabiat, bizi kurtaracaktır.

— Fakat ne kadar olsa siz erkeksiniz. İradei cüz'iyenize sevdiğinizin hayali galip gelemezse..

— Siz, azminizde sebatkâr olduktan sonra...

— Cidden sebatkârım. İşte bu ânda bile o sevgili hayal beni yanınızdan kaldırmak için kolumdan çekiyor. (Kalkarak) affedersiniz.

— (Keza kalkarak) benimki de, beni size yaklaşmaktan menediyor!

— Birbirimizle daha samimî olduğumuz zaman daima onlardan bahsederiz, olmaz mı?

— Ben de sizden bunu rica edecektim!

★

Ertesi gün; paça günü, eski usul ve an'ane üzere hısım, akraba, konu, komşu ağızdan kulağa fısıldıyorlardı:

— Damad bey, kurt mu, kuzu mu?

Gelinin teyzesinin kızı annesine diyordu ki:

— Anne, damat, kuzu imiş!

— Kız, senin ne vazifen. Böyle şeyleri senin söylemen ayıptır!

Gelinin annesi, yenge hanımı bir tarafa çekerek:

— Sen oda kapısından elbette dinledin. Akşam neler konuştular?

— Çok mırıldandılar ama, anlaşılmıyordu. Birbirlerini sevdikleri, yüzlerindeki beşaşetten malûm!

— Aman, kızımda bir kabahat olmasın da!

Damadın ana ve babası arasında da şu muhavere cereyan etti:

— Aman efendi! Şu Necati de ne pısırık bir erkekmiş; hiç sana çekmemiş!

— Zamane genci; alafranga nezaket!

★

Hafta içinde düğünün ilk pazartesi günü askı altında gelinle güveyin ebeveynine ziyafet vermek âdet idi. İşte bu ziyafet esnasında idi ki usulü kadim veçhile yangın ilân eden yedi pâre top atıldı. Damat, bir kere titredi. Gelin sararmıştı. İkisi de hallerini belli etmemek için cebri nefs ediyorlardı.

Gelinin annesi, kızının şarardığının farkına varmış, onu hemen başka bir odaya götürmüştü.

Damat da herkesin sözle meşgul olduğu bir sırada odadan sıvıştı, gitti.

Gelin, yatak odasında annesinin kolları arasında asabî bir ihtilâç

— Reşat Nuri ile Esat Mahmut!..
— Hangisi daha kuvvetli muharrirdir?..
— Tabiî Esat Mahmut... Baksana, ötekinin üçü kadar!..
(Cemal Nadir)

Şakalar

SAKAL

Maya galerisinde, Adalet Cimcoz nam-ı diğer Fitnefücur ile Selma Emiroğlu konuşuyorlar:

— Karikatürist Altan'ı gördün mü?.. Sakal koyvermiş...

— Yaaa... Nasıl, yakışmış mı bari?

— Evet, pek yakışmış: Suratı daha az görünüyor şimdi!

BALE TEMSİLİ

Yeni zenginlerden biri ilk defa olarak Ankara Devlet Tiyatrosunun Bale temsiline gelmişti. Bir aralık, yanında oturan Sacit Öğet'e sordu:

— Bu hanım kızlar, neye ayaklarının uçlarına basa basa yürüyorlar?

— Uyuyanları uyandırmamak için...

BÜYÜK ŞAIR!

Ev sahibi, iki aylık kira borcu biriken genç şaire çıkıştı:

— Yoo... Artık fazla oluyorsun, mutlaka borcunu ödemelisin.

Genç şair, pişkin bir tavırla:

— Ben öyle sıkıntıya gelemem, dedi. Beni rahatsız etmeyiniz, bir ay daha sabredin... Hem unutmayın, bir gün gelecek, bu evinizin önünden geçenler, «büyük şair burada otururdu» diyecekler...

Ev sahibi kaşlarını çattı:

— Bu gece borcunuzu ödemezseniz, buradan geçenler, o dediğiniz sözü yarın söylemeğe başlıyacaklardır.

— Daha geçen gün Kızılay balosuna avuç dolusu para verdik, bir de şimdi 50 kuruş verememl..

(Ferruh Doğan)

buhranı geçiriyordu. Kaynana merak edip sordu, gelinin annesi şu cevabı verdi:

— Her yangın oluşta buna, bu hal gelir.

— (Endişe ile) neden acaba?

— Bundan sekiz, on sene evvel büyük Unkapanı yangınında bizim konak yanmıştı ya, az kaldı Makbuleciğim de alevler içinde kalıyordu. Allahın inayeti ile bir tulumbacı onu kurtardı. Ne vakit yangın olsa, bu kaza hatırına geliyor da böyle bayılıveriyor.

Damadı aradılar. Nereye gittiğini kimse bilmiyor. Vakit gecikti, damad hâlâ meydanda yok.

Akşama doğru bir araba geldi. Damad bey ipekli iç çamaşırlarile bacakları sıvalı, ayakları çıplak, başı sarılı iki tulumbacının kolunda arabadan indirildi. Baygın bir halde kanapenin üzerine yatırdılar. Kayınpeder hayretle, merakla tulumbacılara sordu:

— Bu ne hal? Buna ne oldu?

— Yangını bastırdık, dönüyorduk. Aksarayınkilerle sandıklarımız çatıştı. Onları ıslattık, kaçırttık ama, Necati Bey dövüş hengâmesinde başından yaralandı... Biraz tuz bastık. Bir şey değil, geçer. Allaha ısmarladık efendi baba. Biz, yine hatır sormak için geliriz.

Kayınpeder — (Bir koltuğa düşerek) Eyvah! Bizim damat tulumbacı imiş.

Kayınvalde — (Dizlerine vurarak) Ah â dostlar! Tulumbacı kaynanası olacağım hiç aklımdan geçmezdi. Âleme rezil olduk!

Gelin hanımın ihtilâcı geçmiş, yataktan kalkmıştı. Yenge, onu teselli ediyordu.

— Ne yapalım, hanım kızım.. Kader böyle imiş. Varmak ta Allahın emri, ayrılmakta...

Gelin, bu sözleri dinlemiyordu. Damadın bulunduğu odaya koştu, birdenbire haykırdı:

— İşte o, vallah o, bu kıyafetle şimdi tanıdım. Beni yangından kurtaran tulumbacı. Ömrümü vakfettiğim sevgilim.

Necati sayıklıyordu:

— Ah, Unkapanı yangını! Beni de yaktın... Senin alevlerinin arasından kurtardığım o minimini güzel hanım kız, nerede? Kucağımda bayılan o meleği ben on senedir arıyorum. Her yangına bunun için gidiyorum. (Hicaz makamından bir nârâ attıktan sonra) (Ateş-i sûzan firkat yaktı cism-i cânımı) şarkısını okumağa başladı.

Makbule, artık etrafındakilere ehemmiyet vermiyordu. Necatinin üzerine eğildi:

— Aç gözlerini sevgilim. Kucağına aldığın ateş bendim.

İki harikzede, on senelik firkatten sonra, birbirini bulmuştu. Hayali aşkları, hakikat olmuştu.

Her yangın topu atılışında Necati, Makbuleyi bayılmasın diye hemen kucağına alır, Makbule de yangına gitmesin diye Necatiye sarılırdı.

○

YANLIŞ...

— O kadar sarhoştuk ki, diye anlatıyordu, Büyükdere'den Taksime kadar arabayı yıldırım hiziyle sürüp on iki dakikada geldik...

Romancı Esat Mahmut Karakurt arkadaşının omuzuna vurdu:

— Ah, dedi, ben romanda böyle birşey yazsam, söylemedik lâf bırakmazlar...

Öteki güldü:

— Merak etme, ben de bunu zaten senin kitaplarından birinde okumuştum...

İzdivaçlarından on beş sene sonra, en büyüğü on dört, en küçüğü altı yaşında beş çocuğa sahip olmuşlardı.

Meşrutiyet, artık yangın toplarını attırmıyordu. Zaten çocuklarının terbiye, tahsil ve iaşesiyle o kadar meşgul idiler ki, kulakları artık ne yirmi bir pâre bayram toplarını, ne de geçen gün atılan yüzbir pâre sulh topunu işitecek haldeydi. Çünkü, pahalılık Necatiye iflâs topunu attırmıştı!

İbnirrefik Ahmet Nuri

○

NE ANLAMIŞ?

Spor ve Sergi Sarayında yapılan güreşlerden bahseden bir gazetenin spor muhabiri şu cümleyi kullanıyordu:

«Pehlivanlarımız isbat-ı vücut ettiler».

Bunu okuyan genç spor meraklılarından biri diğerine sordu.

— Ben bu spor tâbirini bilmiyordum. Bu da varmış demek.

— Hangi tâbir?

— İsbati vücut. Ben şimdiye kadar yalnız tüy sıklet, horoz sıklet, yarım ağır, ağır sporcular var sanıyordum, meğer bir de isbat-ı vücutlu sporcular varmış!

— Çok canım sıkılıyor: Bu gece ilk defa kocamla baloya gideceğim!..

KEŞKE...

O kadar cimriydi ki, dilencilere bile sadaka yerine nasihat vermeği tercih ederdi. Bir gün yine topal bir adamcağız ondan sadaka isteyince:

— Haline şükret ayol... dedi, ya topal olacağına kör olaydın?

Fakir içini çekti:

— Keşke... dedi, kör olaydım, sizin gibileri görmezdim hiç değilse...

YOKSA...

Sinemada, filmin en heyecanlı yerinde yanındaki güzel kızın boynuna kolunu attı. Kızda ses soda yok. Biraz daha ileri gitti. Bu sefer kız ültimatomu dayadı:

— On dakika beklerim. Kolunuzu yine çekmezseniz bağırırım!

SARHOŞA NASİHAT

Sarhoş meyhane dönüşü yıkıla yıkıla evine dönerken ayağı bir taşa çarparak sendelemiş, boylu boyunca sokağın çamurları içine yuvarlanmıştı.

Onun düştüğü yerden bir daha kalkmadığını pencereden gören iyi kalpli bir adam endişeye düştü; sokağa çıkarak yanına gitti; ayağile ötesini berisini dürttü; sağ olduğunu anlayarak ferahladı, konuşmağa başladılar:

— Sen kimsin?.

— Bir sarhoş.

— Senin şu haline baktıkça insanın yüreği parçalanıyor.. Kalksana...

— Amma acaip merhamet... Bir daha düşeyim de bu sefer kafam yarılsın yahut bacağım kırılsın diye mi ayağa kalkmamı istiyorsun?.

YÜZLE ASTAR

Kapı çalındı. Semiha Doğankaya açtı. Fakir bir adam, elinde bir düğme:

— Küçük hanım, diyordu, ne olur şu düğmeyi cekete dikiverin...

— Dur, iğne iplik alayım da geleyim! dedi ve içeri gitti. Geldikten sonra:

— Hani ceket? diye sordu. Adam içini çekti:

— Ben de sizden onu rica edecektim. Düğmem var ama, ceketim yok. Bir de ceket lütfetseniz.

○

BİLMEZLİK

Neclâ, kocasını rüyâda görmüş, ertesi gün anlatıyordu:

— Hayırdır inşaallah kocacığım, rüyâmda seni gördüm...

— Söyle bakayım, nasıl gördün?

— Canım, bilmezlikten gelmesene... Sen de benimle beraberdin!.

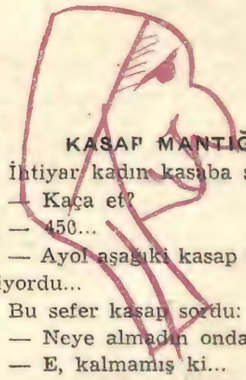

KASAP MANTIĞI

İhtiyar kadın kasaba sordu:

— Kaça et?

— 450...

— Ayol aşağıki kasap 360'a veriyordu...

Bu sefer kasap sordu:

— Neye almadın ondan?

— E, kalmamış ki...

— Bende kalmasa elliye satarım valde...

○

FARK

Zamane kızlarının halini çekiştiriyorlardı. Biri:

— Eskiden kurt kapar diye, kızlar evlerinden dışarı çıkamazlardı...

Öteki güldü :

— Şimdi de çıkmayanları var ama, kazara kurt gelir de evde bulamaz korkusundan çıkmıyorlar...

Dünya Karikatürleri

— Seni unutmak için kendimi içkiye verdim...
— E, unutabildin mi?..
— Ne gezer... Şimdi çift görüyorum!.. (İtalyan)

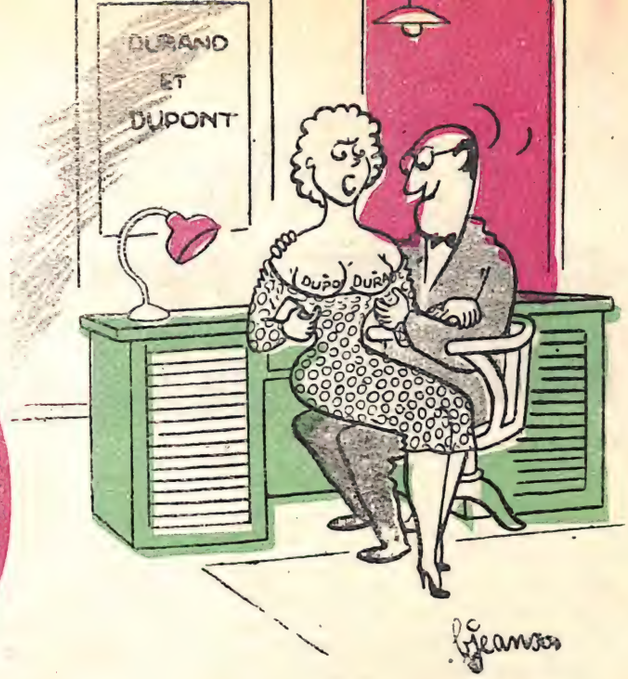

Daktilo — Dikkat et, ortağının hissesine el sürme!..
— Fransız —

— Bu da büyük babamın fotoğrafı, kendisi polis hafiyesi idi!..
(İtalyan)

Hizmetçi — Demek hiç bir şeye ihtiyacınız yok!
— Fransız —

KAZAZEDELER:
— Kendisini nerede ise harem hayatı süren bir sultan sanacak!.. (Fransız)

Jigolo TEVFİK

Yazan: A. ERTEGÜL — Resimleyen: Suat YALAZ

Lamia ise herşeyden habersiz otelde oyuna dalmıştı.

Tevfik, kadının anlattıklarını dinlemiyordu bile... Onun kafası ince hesaplarla doluydu. Eğer Semihanın yokluğundan istifade edip şu birkaç gün içinde Lamia'dan biraz para sızdırırsa, vaziyetini düzeltecekti. Fakat karıyı kafese koymak için çok iyi bir plân hazırlaması lâzımdı. Kâfir de pek kurnazdı. Öyle Semiha falan gibi kolay tavlanır cinsten değildi. Üç kocadan boşanmış, Tevfikten önce bir sürü delikanlıyla yaşamıştı.

Birden Lamia'nın sesiyle kendine geldi:

— Derin düşünceleri bırak da beni öp.

Kadın daha sözlerini bitirmeden, Tevfiği kendine çekmiş, kollarını boynuna dolamıştı. Karanlıkta onlara doğru bir gölgenin yaklaşmakta olduğunu farkedince hemen ayrıldılar. Lamia, çantasından çıkardığı mendil ile Tevfiğin yüzündeki ruj lekelerini çıkarmağa uğraştı.

O akşam, Boğazın en lüks gece klüplerinden birinde

diler. Lamia, sanki kaçırmaktan korkuyormuş gibi bir tavırla Tevfiğin bir eline sımsıkı sarılmıştı. Gazinonun artık iyice tenhalaştığı bir sırada Lâmia, arzu dolu bakışlarla gözlerini Tevfiğin üzerinde gezdirerek başını, adamın omzuna dayadı.

— Ah, seni gidi şeytan seni... O güzel başının içinden geçenleri bilmiyorum mu sanıyorsun?... Derdin otele gitmek değil mi?...

— Evet, ne olur hadi gidelim. Sabaha kadar kalmak şart değil ya... Bir iki saat yatıp dinlendikten sonra çıkar gideriz...

Bu işe Tevfiğin de aklı yatmıştı. Küçük otellerde birkaç saatliğine gelen müşteriye çok rastladığını biliyordu. Lâmia'nın koluna girip gazinodan çıkardı.

Lâmia ile Tevfik otelin kapısından içeri adımlarını attıkları sırada, bir bahriyeliyle sevgilisi de birinci katın merdivenlerini tırmanıyorlardı. Lâmia, onlara hasretle baktı. Sonra o da Tevfiğin koluna girip merdivenlere doğru sürükledi. Odaları en üst katta, denize karşı, şipşirin bir aşk yuvasıydı. Hani dünyanın en soğukkanlı insanı bile buraya geldikten sonra herhalde kumrular gibi sevişmek arzusuna kapılırdı. Nitekim, Tevfik de bir an için Lâmia'yla beraber oluşunun asıl sebebini unutmuştu.

— Ööf, dedi, leş gibi lizol kokuyor.

— Aşk iksiri...

— Galiba fazla lâfa daldık. Biliyorsun çok konuşacak vaktimiz yok...

Tevfik, bunları söyler söylemez soyunmağa başladı. Lâmia ise çoktan elbiselerini çıkarmış, yatağa uzanmıştı. Akşamın serinliği ve aşk ihtiyacından doğma bir titreyişle her tarafı sarsılıyordu...

★

Tevfik, sabahleyin eve gittiği zaman ilk iş banka defterini çıkarıp kalan parasını hesapladı. Hemen hiç birşey kalmamış gibiydi. Eğer bugünlerde Semiha geri dönmez-

se hali haraptı. Akşama doğru, insiyâkî bir hareketle telefona sarıldı, ve Semihanın numarasını çevirdi.

Birden telefonun öbür tarafından Semiha'nın sesi gelince hayretten az kalsın dilini yutacaktı. Kadın yarı dargın, uykulu bir sesle sitem ediyordu:

— Dün gece ânide geri döndüm. Tabii hemen seni aradım, fakat cevap veren olmadı. Nerelerdeydin bakalım?...

Tevfik, bu çeşit suallere alışkın olduğundan, hiç düşünmeden cevabı yetiştirdi:

— Spor ve Sergi sarayındaki boks maçlarına gittim.

— İnşallah yalnız gitmişsindir?...

— Hayır, Andon'la beraberdik.

— Eh, neyse, korktuğum kadar fena bir iş yapmamışsın. Haydi, şimdi hemen giyinip buraya koş... Annen seni çok özledi.

Tevfik, içinden, bu akşam benden bir şey istemese, diye düşünüyordu. Zira aklı fikri hep Andon'un bahset-

tiği işteydi. Eğer pasaport işini çabuk hallederse birkaç mühim bir kaçakçılık peşindeydiler. Bu akşam mutlaka bir kolayını bulup Semiha'yı atlatmalıydı. Kadını öpecek tâkâti bile yoktu...

★

— İşittiğime göre bu senin Andon, esrarengiz işler peşinde koşuyormuş. Dikkat et onunla pek dolaşma. Polisler senin de peşine düşer.

— Peki bütün bunları sen nereden öğrendin?...

— Yoo, suç ortağımı ele vermem. Sen anlattıklarıma ne diyorsun?...

— Evvelce de söyledim ya... Hepsi yalan. Düzenbazın biri durmadan palavra atıyor.

— Benim konuştuğum adam öyle serseri filân değil. Özü sözü doğru bir insan. Hepinizi de gayet iyi tanıyor.

Semiha, yemek masasının başından kalkıp hizmetçiye seslendi:

— Marika, çabuk gel, tabakları topla. Kahveler bol köpüklü olsun.

Semiha, bu akşam çok güzeldi. Sırtında fışır fışır ipekli bir sabahlık vardı. Saçlarını da arkaya toplamıştı. Tevfik, şimdiye kadar onu bu derece güzel bulduğunu hatırlamıyordu.

Semiha birden hırçın bir sesle:

— Bir şey söyliyeyim mi? dedi. Artık hiç itimadım kalmadı. Her lâfın yalanmış gibime geliyor.

— Yaa öyle mi?... Gerçi bana göre hava hoş ama, doğrusu sebebini bilmek isterim.

— Her hareketin esrarengiz. Daima telâş içindesin. Meselâ şu seyahat hikâyesi... Durup dururken Marsilyaya gitmen hiç de normal değil... Şimdiye kadar kardeşinden bir kere bile bahsetmediğin halde, onu görmek için yirmi günlüğüne Marsilyaya gitmen midemi bulandırdı.

— Beni anlayamazsın...

— Evet, hep sen haklısın, ben haksızım zaten.

(Devam edecek)

Dünya Mizahından

Küçük hikâye:

Perili Oda

MARİUS'ü tanımayan var mıdır? Marius canım; hani şu sevimli palavracı... Gayet neşeli, hiç yüzü gülmez bir adam olduğundan mıdır, nedir, en inanılmaz şeyleri bile öyle ciddî ciddî anlatır ki, sahi zannedersiniz.

Marius evlidir ve zavallı karısının ondan çekmediği yoktur. Çünkü tanrının günü sayısı değişen ve kendi rivayetine göre ar tan metreslerine dair haberler vere vere kadıncağızı hani deyse verem edecektir kıskançlıktan. Bunu neden yaptığını sorsanız, si ze muhakkak şu tarzda cevap verir:

— Ben daima kadınlar tarafından kıskanılagelmiş bir sülâlenin evlâdıyım. Yedi göbek önceki ced dim uğruna on dokuz kadın kendini Loire nehrine attı. Büyük dedem için beş kadın birbiriyle düello etti. Dedem için altı kadın zehir içerek canlarına kıydılar ve babamın bir karısı, iki metresi, yedi yavuklusu vardı ve bunlardan beşi birbirlerini bıçaklamışlardı. Halbuki benim bir tek karım var; onun da hâlâ canına oku yamadım!..

Bu şanlı jestlerden Marius'a miras olarak metelik dahi kalma dığı için, palavrayla geçinemediği zamanlar kasaba kasaba gezerek çerçinilik ederdi. Bilmem bu yeni nesil çerçininin ne cins esnaf olduğunun farkında mı? Şimdi malûm ya, herşey Amerikanvâri naylonlanmış olduğundan, çerçinin ne idüğünü kimse bilmese yeridir. Marius çerçiyi şöyle tarif eder:

— İçinde miyanköküden fil yavrusuna kadar size hiç lüzumu olmıyan herşeyi taşıdığı çantasiy le kapı kapı gezip satış yapmağa uğraşan, ama yalnız lâkırdıdan başka bir şey satamıyan adama çerçi derler...

Marius, son seyahatini, şöyle anlattı karısına:

— Lyon'a vardığımda akşam ol muştu. Artık asalete hürmet kalmadığından, şehirde eski şatolardan eser görülmüyordu. Bilâkis, külüstür yapılara şato eskisi süsü vererek turist avlamağa çıkmışlar... Kendime yatacak bir yer tedarik etmek için birinci sınıftan sonuncu sınıfına kadar tekhayet Belediye'ye müracaat ederek, şehirlerine uğramış yabancı bir seyyahın sokakta kalmasına nasıl razı olacaklarını, bunun Fransa yüksek menfaatleri aleyhine ne hazin bir tesir yaratacağını bilip bilmediklerini sordum. Lâhzada bütün mekanizma harekete geçti ve nihayet tek bir han yavrusunda tek bir odanın serbest olduğu bana bildirildi. Valizimi alarak oraya gittim. Şehrin ıssal köşesinde, dar bir sokakta, sahiden XVI. yüzyıldan kalma basık tavanlı, iki katlı, kasbetli bir harabeydi burası. Otelci karı, kat kat boyalar altında asıl biçimini, rengini asırlardanberi kaybetmiş çehresiyle müzelik bir kocakarıydı. Ama kızı... Kızı mı, torunu mu, onu da öğrenemedim ya... Bir içim suydu mubarek. Kadın kızına emir verdi. «Beyefendiyi yukarıya, yeni boşalmış olan odaya götür» dedi. Kızcağız titriye titriye önüne düştü. Tabii neden titrediğini anladım: Benim gibi yakışıklı bir erkeğe hiçbir suretle mukavemet edemiyeceğini aklı kestiğinden, az sonra başına gelecek âkıbeti düşünerek zevkten titriyordu.

Gıcırdıyan basamaklardan çıktık. Daracık koridorda, âdeta bir birimize sıkışarak yürüdük. Kız, hazdan mı, çekingenlikten mi, ya rı baygın bir halde oda kapısını açtı:

— Buyurun, dedi, benim odam da bitişikte...

Lâf işte. Sanki Marius, genç kızların yol gösterdikleri otellerde yalnız erkeklere verilen odaların o kızlarınkine komşu olduğunu bilmezmiş gibi...

— Girin bakalım, birlikte görelim odayı... dediysem de, kızı içeri atamadım. İnadına geri çekilerek:

— Olmaz, dedi. Siz teyzemin dediğine bakmayın. O oda yeni boşalmış değil. Hiç kimseye vermeyiz o odayı. Periler ziyaret eder orasını geceleri...

— Sizin kadar güzel mi bari o gece perileri?

Bunu söyledim ve yanağını okşadım. Kız kaçtı. Ben de girip soyundum. Zaten dehşetli yorgun dum. Hemen elektrik düğmesini çevirip yattım. Kendimden geçiyordum ki, acaip bir sesle uyandım. Sanki biri dolaşıyordu odada, «Tak... tak... tak...» Bir müddet karanlıkta dinledim. Sonra ışığı yaktım. Kimsecikler yoktu. Doğrusu ben, yüksek topuklu terlikleriyle otelcinin yegenini göreceğim sanıyordum. Ona göre hazırlık yapmıştım. Kimseyi bulamayınca şaşırdım. Ses de kesilmişti. Yeniden ışığı söndürüp yattım. Ne olsa gerekti bu? diye düşünürken, yorgunluktan dalmışım. Yine gecenin bir vaktinde aynı ses: «Tak... tak... tak...»

Yerimden fırlamamla ışığı yak mam bir oldu. Her tarafı aradım, yok birşey. Ne dolap arkaları kal dı bakmadığım, ne balkon. Tam yatacakken aynı ayak sesi yine, hem odanın tam ortasında duyul masın mı? Tüylerim diken diken, sese yürüdüm ve derhal anladım: Orta masasının üstünde bir tahta kurusu yürüyordu... Bir bacağı tahtadandı...

— MARİUS —

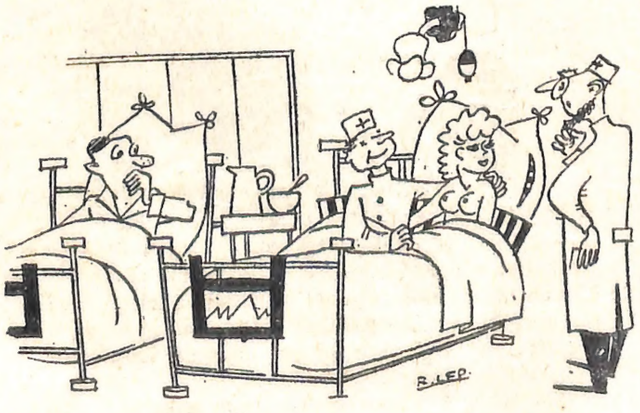

— Fakat doktor bey «geceleri hastayı yalnız bırakma» diye siz emretmemiş miydiniz?..

— Fransız —

— Sol elinizde çok şükür hiç bir şey yok... İstediğiniz gibi kullanabilirsiniz!..

— Fransız —

Dünya Karikatürleri

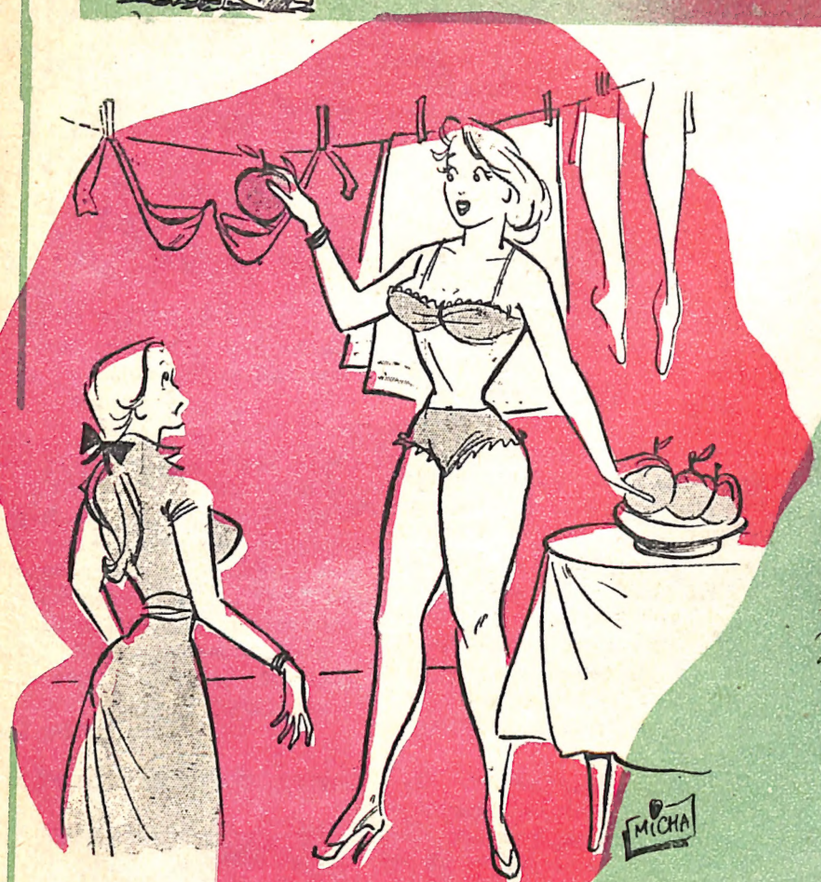

— İçlerine birer elma koyalım, kururken biçimleri bozulmasın!.
— Fransız —

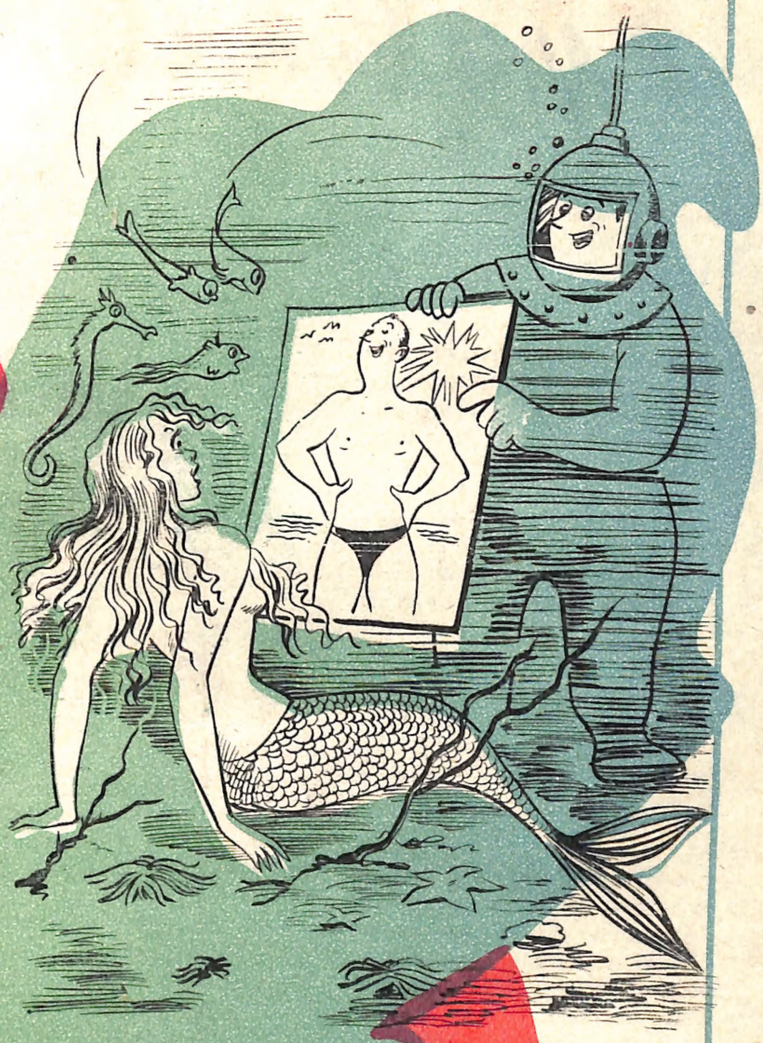

Dalgıç — İşte, ben buyum!..
— Yunan —

Kadın berberi — Fevkalâde muvaffakiyet... Dalga dalga kıvrıldı!..
— Fransız —

— Sana kaç defa söyledim: Saçını petrolle yıkama diye!..
— İtalyan —

İlmi bir Hakikat

PURO

TRAŞ SABUNU
KENDİ HACMİNİN 250 MİSLİ
KÖPÜK
VERİR

- En sert sakalları dahi 60 *saniyede* yumuşatır.
- Cildin derinliklerine kadar nüfuz ederek cildi besleyen *bir krem* vazifesini görür.
- Son derece iktisadidir.

Bol Köpüklü - Nefis Kokulu

PURO

Traş Sabunu *100 de 100 saftır*

Sahibi ve Başyazarı:
YUSUF ZİYA ORTAÇ
Teknik Sekreter
Selâmi Münir YURDATAP
Yazı işlerini fiilen idare eden:
AHMET KOÇER

Sayısı: 50 Kuruş
ADRES:
Klodfarer caddesi No. 8-10
Belediye — İSTANBUL.
Telefon: 21811
Basıldığı yer:
ERCAN MATBAASI

Paranızın

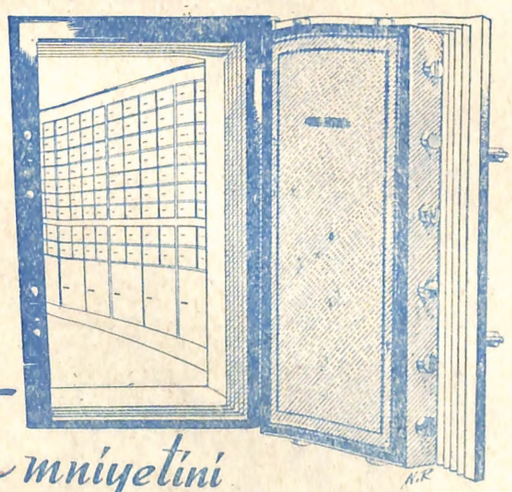

Emniyetini
TÜRKİYE İŞ BANKASI
Sağlar
1954
YILI İKRAMİYE PLÂNI
BAHÇELİ 30 EV
150 LİRALIK BİR KÜÇÜK CÂRİ HESAP
AÇTIRINIZ

BAHARLIK ZARİF EMPRİME FANTAZİ KUMAŞLAR VE LÜKS EŞARPLAR

TOPTAN: Aşır Efendi Han No. 22.

PERAKENDE: Beyoğlu, Karlman Pasajındaki mağazamızı ziyaret ediniz.

Üç Katlı Ev
Roman
Yusuf Ziya Ortaç
İkinci baskısı çıktı

GÖZEN
PUDRASI

ÇOK İNCE ve HOŞ KOKULUDUR.

Denizcilik Bankası
T.A.O.

DENİZYOLLARI
Gemilerile seyahat bir zevktir
Amerikaya:
Türk parasile muntazam seferler
Denizyolları
Sürat, Emn.yet, Konfor, demektir

Akbaba
siyasî mizah gazetesi

— Neye öyle gözlerin süzülüyor?... Sarhoş musun?..
— Eh, yavaş yavaş oluyorum!...